

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 9P/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320200687
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Krišťáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2021:5320200687.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou JUDr. Ľubomírou Krišťákovou vo veci starostlivosti o maloletú L. C., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom XXX XX C. XX a maloletého S. C., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom XXX XX C. XX, zastúpených Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, deti rodičov: T. C., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom XXX XX C. XX, adresa pre doručovanie: Č. XX, XXX XX C., zastúpenej JUDr. Annou Mozolíkovou, advokátkou so sídlom Palárikova 1449, 022 01 Čadca a otca T. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. XXXX/XXX, XXX XX G. J., tohto času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody K. L. E., K. Š. XXX/XX, XXX XX K. L. E., zastúpeného JUDr. Štefanom Strýčkom, advokátom so sídlom F. Kráľa 2080, 022 01 Čadca, IČO: 36 942 987 o určenie výživného na čas do rozvodu manželstva, takto

rozhodol:

I. Otec T. C., nar. XX. XX. XXXX je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletej L. C., nar. 20. 6. 2003 sumou vo výške 150,- € mesačne a maloletého S. C., nar. XX. X. XXXX sumou vo výške 120,- € mesačne počnúc od 6. 3. 2020 do 29. 9. 2020 vždy do 15. Dňa v mesiaci vopred k rukám matky T. C., nar. XX. X. XXXX.

II. Zameškané výživné na maloletú L. C., nar. XX. X. XXXX za obdobie od 6. 3. 2020 do 29. 9. 2020 v sume spolu 641,84 € sa otcovi T. C., nar. XX. XX. XXXX p o v o ľ u j e splácať v splátkach vo výške 15,- € mesačne, ktoré splátky je otec povinný platiť k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod sankciou straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej z nich.

III. Zameškané výživné na maloletého S. C., nar. XX. X. XXXX za obdobie od 6. 3. 2020 do 29. 9. 2020 v sume spolu 437,62 € sa otcovi T. C., nar. XX. XX. XXXX p o v o ľ u j e splácať v splátkach vo výške 15,- € mesačne, ktoré splátky je otec povinný platiť k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod sankciou straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej z nich.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom, ktorý bol Okresnému súdu Čadca doručený dňa 6. 3. 2020, sa matka domáha určenia výživného na maloleté deti na tom skutkovom základe, že konanie o rozvod manželstva rodičov prebieha na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 7P/38/2019. Otec sa o rodinu prestal úplne zaujímať, za svojimi deťmi vôbec nechodí, ani im nevolá. Naposledy bol doma 20. 12. 2019 pred Vianocami, kedy deťom doniesol darčeky (deti ho však nevideli, pretože v tom čase už spali) a matke prispel na výživu deti sumou 150,- € plus 30,- € na vianočné koláče. Predtým v mesiaci november otec prispel na výživu deti sumou 230,- €, v mesiaci október sumou 400,- €. V roku 2020 za mesiac január, február výživné

otec nezaplátil, pričom s matkou ani s deťmi vôbec nekomunikuje a ani nevedia, kde otec býva, alebo kde sa zdržiava. V konaní o rozvod manželstva bolo pojednávanie dvakrát odročené, pretože otec sa údajne pre svoj nepriaznivý zdravotný stav nemôže zúčastniť pojednávania a údajne sa nemá ani kým zastúpiť. Matka má dôvodnú obavu, že otec sa snaží schválne vyhýbať pojednávaniu, nakoľko presne rovnaká situácia nastala už pred niekoľkými rokmi, keď sa matka márne snažila s otcom rozviesť, avšak neúspešne. Matka ďalej v návrhu uviedla, že momentálne je zamestnaná a pracuje pre firmu F. D. E. ako robotníčka, pracuje na trojzmennej prevádzke s priemerným mesačným príjmom približne 552,73 €. Okrem tohto príjmu poberá prídavok na dieťa vo výške 48,68 € na 2 maloleté deti. Starší syn, ktorý je už plnoletý, prispieva na domácnosť sumou 250,- €. Celkové mesačné príjmy matky sú vo výške 851,41 €. Pravidelné mesačné výdavky matka špecifikovala vo výške spolu 811,14 € a pozostávajúce z nákladov na nájom a služby s tým spojené vo výške približne 330,- €, SIPO (elektrina + rozhlas a TV) v sume 45,64 €, telefón v sume 23,- €, nákladov na stravu v sume 200,- €, nákladov na ošatenie a obuv v sume 50,- €, nákladov na hygienu v sume 30,- €, nákladov na školské pomôcky v sume 10,- €, vreckového na maloletú L. v sume 3,- € denne a maloletého S. v sume 1,- € denne (4 x 30 dní) = 120 € mesačne, nákladov na stravovanie v škole maloletého S. v sume 2,50 € mesačne. Do týchto nákladov nie sú započítané náklady spojené s nosením dioptrických okuliarov maloletých detí, náklady spojené s údržbou auta, daň z nehnuteľnosti za rok 2020 v sume 117,79 €, dlh na byt za plnenie a služby poskytované s nájmom bytu vo výške 642,2441 € a poplatok z omeškania vo výške 189,03 €. O súčasnom príjme otca matka vedomosť nemá. Posledným zamestnávateľom otca, o ktorom matka vie, bola spoločnosť S. B. D.. O.. M., kde jeho mesačný čistý príjem za rok 2018 predstavoval sumu 1.057,735 €. V súčasnej dobe sa otec prestal úplne o rodinu zaujímať, nechodí ani domov, na celú domácnosť, aj na deti je matka sama. Maloletá L. je žiačkou Strednej odbornej školy obchodu a služieb v Č., kde študuje v učebnom odbore predavač. Maloletý S. je žiakom 5. ročníka Základnej školy C..

2. Otec vo vyjadrení k podanému návrhu uviedol, že veci dokladované matkou sa nezakladajú na pravde, ani pri platení nájmu bytu, sú tam rozdielne sumy. Takisto mesačný príjem, ktorý matka uviedla, nie je pravdivý, nakoľko zmluvné podmienky u agentúry, pod ktorou matka pracuje, podľa tvrdení syna, ktorý pracoval spolu s matkou v jednej firme a na rovnakej zmene, nie je suma 470,- €, ale okolo 800,- €. Tiež suma 330,- € za nájom bytu nie je pravdivá, nájom je 230,- €. Matka do výdavkov zahrnula aj opravu auta, auto je však písané na plnoletého syna, otec preto nechápe, ako si matka mohla uplatniť takýto nárok. Nie je mu jasná ani suma za sporák a TV, keďže tieto veci sa nachádzali v domácnosti plne funkčné. Daň z nehnuteľnosti pozemku si matka tiež nemôže nárokovať zo spoločných výdavkov, keďže je to jej výlučne vlastníctvo nadobudnuté pred uzatvorením manželstva aj napriek tomu, že do tohto pozemku a stavebných prác v jej mene a s dobrým úmyslom, že budú niečo spoločne budovať, vložil svojich približne 250.000,- Sk. Ďalej otec uviedol, že od 3. 12. 2019, keďže zdravotne skolaboval, je PN. Toho času je stále PN a vzhľadom k tomu, že má pozdĺžnosti na sociálnej a zdravotnej poisťovni, nepoberá žiadne nemocenské dávky a je odkázaný na pomoc cudzích ľudí. Uviedol, že jeho zdravotný stav je stále zlý a je viac než pravdepodobné, že skončí invaliditou, nevie si predstaviť, ako bude existovať, keďže takýmto spôsobom dopadol a za celé roky manželstva matka nikde nepracovala, neprispievala do spoločného rozpočtu domácnosti, všetko financoval otec sám. Rodičovský príspevok a prídavky na deti, ktoré matka poberala, otec nikdy nevidel, čím si narobil pozdĺžnosti, aby uspokojil potreby rodiny a vysoký komfort manželky.

3. Otec prostredníctvom svojho právneho zástupcu súhlasil s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti, súd preto konal a rozhodol v neprítomnosti otca.

4. Vykonaným dokazovaním a to výsluchom matky, oboznámením listinných dôkazov založených v spisovom materiáli 9 P 10/2020, ako aj pripojeného spisu Okresného súdu Čadca, sp. zn. 7P/38/2019 mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

5. Rozsudkom Okresného súdu Čadca, č. k. 7P/38/2019-224 zo dňa 13. 8. 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č. k. 6 CoP 68/2020-276 zo dňa 24. 2. 2020 bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené, maloleté deti boli zverené na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej L. sumou vo výške 150,- € mesačne a na výživu maloletého S. sumou vo výške 120,- € mesačne. Z odôvodnenia prvostupňového rozsudku ku pomerom rodičov a maloletých detí vyplynulo, že maloletá L. navštevuje Strednú odbornú školu obchodu a služieb, od septembra nastúpi do 2. ročníka. Krúžky nenavštevuje žiadne. Cestovné do školy neplatí. Na stravu jej matka dáva 4,- € - 5,- € denne. Má bežné výdavky na oblečenie. Maloletý

S. nastúpi v septembri do 6. ročníka základnej školy. Venuje sa futbalu a krúžku lego. Na futbal mu treba kupovať kopačky a chrániče, tie sa kupujú raz za rok, stojí to asi 40,-- €. Obe maloleté deti nosia okuliare. Priemerné mesačné príjmy matky boli vo výške 851,41 €, pričom tento príjem pozostáva z priemernej mesačnej čistej mzdy vo výške 552,73 €, prídavku na dieťa vo výške 48,68 € (na dve maloleté deti) a príspevku na domácnosť od staršieho plnoletého syna vo výške 250,-- €. Pravidelné mesačné výdavky predstavovali sumu 811,14 €. Otec bol práceneschopný od 3. 12. 2019. Podľa oznámenia Sociálnej poisťovne, pobočka Považská Bystrica zo dňa 29. 6. 2020 nepoberal žiadne dávky vyplácané zo Sociálnej poisťovne od 1. 1. 2019 doposiaľ. Z odôvodnenia rozsudku, č. k. 7 P 38/2019-224 zo dňa 13. 8. 2020 ďalej vyplynulo, že súd otcom navrhované minimálne zákonné výživné považoval za absolútne nepostačujúce na pokrytie odôvodnených potrieb maloletých detí. Mal za to, že je v schopnostiach a možnostiach otca určené výživné platiť, nakoľko súd vychádzal z príjmu otca, ktorý dosahoval v čase, kedy nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Otec vykonával živnostenskú činnosť, preto bol povinný v zmysle § 63 ods. 1 Zákona o rodine preukázať, aké má príjmy zo živnostenskej činnosti a predložiť doklady na zhodnotenie jeho majetkových pomerov, pričom súd ho opakovane na splnenie tejto povinnosti vyzýval a otec napriek týmto výzvam nepredložil žiadne odklady, ktorými by preukázal svoje príjmy z podnikateľskej činnosti. Súd preto vychádzal z predpokladu, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavovala 20-násobok sumy životného minima na plnoletú fyzickú osobu, t. j. sumu 4.296,60 €. Súd konštatoval, že samotná okolnosť, že otec maloletých detí sa nachádza od 2. 7. 2020 vo výkone trestu odňatia slobody, nie je dôvodom, pre ktorý by malo byť výživné určené v nižšej sume. Otec sa do tejto situácie dostal sám vlastným protiprávnym konaním, za ktoré bol právoplatne odsúdený a táto okolnosť nemôže ísť na úkor maloletých detí. Pokiaľ by sa otec nedopustil trestného činu, za ktorý bol odsúdený, mohol naďalej vykonávať živnostenskú činnosť, z ktorej dosahoval príjem, z ktorého dlhodobo zabezpečoval rodinu po finančnej stránke, ktorú skutočnosť zhodne potvrdili matka i otec. I z odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, č. k. 6 Co P 68/2020-276 zo dňa 24. 2. 2020 vyplynul záver, že ustanovenie § 63 ods. 1 Zákona o rodine uzákonilo právnu domnienku o výške priemerného mesačného príjmu rodiča zodpovedajúcej 20-násobku sumy životného minima podľa § 2 písm. a/ zákona č. 601/2003 Z. z.. Uzákonenie tejto zákonnej domnienky bolo iniciované problémami, ktoré sa vyskytovali v praxi pri preukazovaní, presnejšie neochote preukazovania príjmov rodičmi vykonávajúcimi podnikateľskú činnosť. Podľa záverov odvolacieho súdu bolo plne namieste aplikovať § 63 ods. 1 Zákona o rodine, ako k tomu pristúpil súd prvej inštancie a vychádzať zo zákonnej domnienky, že priemerný mesačný príjem otca zodpovedá 20-násobku sumy životného minima podľa § 2 písm. a/ zákona č. 601/2003 Z. z.. Za správny považoval odvolací súd postup prvoinštančného súdu, ktorý vychádzal z § 75 ods. 1 Zákona o rodine, t. j. z potenciality takéhoto príjmu otca, a to aj napriek tej skutočnosti, že otec bol v čase rozhodovania súdu prvej inštancie vo výkone trestu odňatia slobody a zjavne tak nedosahoval príjem vo vyššie uvedenej výške. Odvolací súd mal zhodne so súdom prvej inštancie za to, že otec sa svojím úmyselným konaním vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zárobku. Ak aj otec poukazoval na svoju práceneschopnosť, ktorá mala trvať odo dňa 3. 12. 2019, odvolací súd vychádzajúc z obsahu podaného odvolania, v ktorom otec uviedol, že po nástupe do výkonu trestu odňatia slobody požiadal o zaradenie do práce, dospel k záveru, že práceneschopnosť otca bola iba prechodná a neovplyvnila zásadne jeho pracovnú schopnosť. Rozsudok Okresného súdu Čadca, č. k. 7P/38/2019-224 zo dňa 13. 8. 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č. k. 6 CoP 68/2020-276 zo dňa 24. 2. 2020 nadobudol vo výroku o rozvode manželstva právoplatnosť dňa 30. 9. 2020. Z obsahu spisového materiálu 7 P 38/2019 tiež vyplynulo, že návrh na rozvod manželstva bol podaný súdu dňa 28. 10. 2019.

6. Matka zotrvala na podanom návrhu na určenie výživného na čas do rozvodu manželstva. Uviedla, že v období od podania návrhu do rozvodu manželstva bola zamestnaná v spoločnosti F. E. E.. Príjem mala okolo 700,-- € v čistom. Následne matka uviedla, že príjem 700,-- € má až po troch mesiacoch od začiatku zamestnania, najskôr mala sumu okolo 520,-- €. Iný príjem v tom období nemala. V spoločnosti F. je zamestnaná nastálo od 1. 7. 2020, pretým, keďže bola pandémia, bola dva mesiace doma a predtým tam bola cez agentúru. V spoločnej domácnosti v tom období žila iba s deťmi C. C., L. C. a S. C.. Syn C. jej prispieval v tom období sumou vo výške 250,-€ mesačne. Výdavky, ako ich uviedla, také aj boli. Za rok 2019 platila byť ona, otec jej na to neprispel ani euro, tam sa aj zadžila. Teraz jej prišiel nedoplatok za rok 2020 vo výške 401,38 €, čiže v roku 2020 jej prišiel nedoplatok za rok 2019 a v roku 2019 jej otec nedal na byť ani jedno euro. V časovom období od podania návrhu výdavky so svojim zdravotným stavom nemala. Maloletá L. v tomto období navštevovala prvý ročník SOU služieb v Č.. V súvislosti so školou mala klasické potreby, zošity na začiatku školského roka. Od podania návrhu do rozvodu manželstva maloletá L. nemala zvýšené výdavky so svojim zdravotným stavom, akurát nosí stále okuliare a v súvislosti s

tým chodievajú raz za rok na vyšetrenie do Ž. a do Č.. Maloletý S. v tom období navštevoval 5. ročník. Cestovné do školy neplatí. Tiež nosí okuliare. Deti sa vyučovali v mesiaci september, október normálne. Myslí si, že až v decembri začalo dištančné vyučovanie. Od podania návrhu do konca školského roka deti do školy nechodili, vtedy výdavky nemali. Deťom vôbec nezakazuje sa telefonicky kontaktovať s otcom, absolútne jej to nevaďí. Sú medzi nimi v podstate päťminútové hovory. Otec sa ich opýta, ako sa majú, ak by chceli aj polhodinový rozhovor alebo by chceli návštevy, tak im to umožní.

7. Ďalej matka uviedla, že otec jej v mesiaci marec, apríl 2020 na výživu detí nedal nič, v mesiaci máj 2020 dal dvakrát po 200,-- €, t. j. spolu 400,-- €, v mesiaci jún 2020 zaplatil sumu 200,-- €, v mesiaci júl sumu 100,-- €, v mesiaci august nedal žiadnu sumu a v mesiaci september zaplatil sumu 60,-- €.

8. Otec prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhol výživné určiť vo výške v zmysle uznesenia, sp. zn. 9 P 10/2020 zo dňa 6. 4. 2020. Uviedol, že návrh matky je v určitej časti nepravdivý, v určitej časti je de facto aj neaktuálny, pretože návrh bol podaný 6. 3. 2020 a od 8. 3. 2020 bola vyhlásená pandemická situácia, núdzový stav, kde je vyučovanie s malými prestávkami, on line, takže náklady na maloleté deti nie sú už v takej výške, ako deklaruje matka v návrhu. Tiež, čo sa týka tvrdenia matky, že bol dlh na byte, v konaní 7 P 38/2019, matka potvrdila, že dlh na byte, zaplatil otec maloletých detí. Otec sa nebráni platiť výživné, avšak v tejto situácii nemôže platiť v takej výške, ako bolo rozhodnuté v konaní o rozvoze manželstva

9. Matka dňa 4. 9. 2019 uzatvorila pracovnú zmluva so spoločnosťou T., D.. O.. M.. s nástupom do práce dňa 4. 9. 2019 a dňa 4. 9. 2019 uzatvorila aj dohodu o dočasnom pridelení zamestnanca na výkon práce k inému zamestnávateľovi, a to užívateľskému zamestnávateľovi F. D. E. za dojednanú mesačnú mzdu 530,- € mesačne. Podľa matkou predložených výplatných lístkov matka dosiahla v mesiaci september 2019 čistú mzdu vo výške 398,73 €, v mesiaci október 2019 čistú mzdu 434,12 €, v mesiaci november 2019 čistú mzdu vo výške 434,13 €, v mesiaci december 2019 čistú mzdu vo výške 442,20 € a v mesiaci január 2020 čistú mzdu vo výške 486,61 €. Matka poberá i prídavok na dieťa, v roku 2019 poberala prídavok na dieťa vo výške 48,68 €.

10. Matka spolu s otcom uzatvorili s obcou C. dňa 28. 6. 2019 zmluvu o nájme číslo 17/2019, predmetom ktorej bol nájom trojizbového mezonetového bytu na dobu určitú od 1. 7. 2019 do 30. 6. 2020. Nájom za byt bol dojednaný v sume 126,25 € mesačne. Matka a otec sa tiež zaviazali hradiť služby spojené s užívaním bytu formou zálohovej platby v zmysle ročného evidenčného listu pre výpočet nájomného a preddavkov za plnenia a služby poskytované s nájmom bytu. Podľa vyúčtovania za plnenia a služby poskytované s nájmom bytu od 1. 1. 2019 do 31. 12. 2019 predstavoval nedoplatok za užívanie bytu vo výške 642,2441 €. Rozhodnutím obce Makov zo dňa 26. 2. 2020 bola matke uložená povinnosť zaplatiť poplatok z omeškania vo výške 189,03 € z dôvodu omeškania vo veci preddavkov nájmu a služieb poskytovaných s nájmom bytu. Náklady na rozhlas a TV a zálohové platby elektriny predstavujú spolu sumu 45,64 € mesačne. Matka ku svojim výdavkom predložila aj rozhodnutie obce C. číslo 106/2020, podľa ktorého bola matke vyrubená za rok 2020 daň z nehnuteľnosti spolu v sume 117,79 €. V školskom roku 2019/2020 matka uhradila maloletému synovi stravné v školskej jedálni spolu v sume 24,96 €.

11. Podľa čestného prehlásenia zo dňa 3. 3. 2020 C. C. mesačne prispieva sumou 250,- € do domácnosti.

12. Otec za obdobie rokov 2017, 2018 daňové priznanie dani z príjmu fyzickej osoby nepodal. Naposledy podal daňové priznanie za rok 2012. Otec nepoberá žiadne štátne sociálne dávky, ani dávku v hmotnej núdzi. Počnúc od 3. 12. 2019 otec sa stal pracovne neschopný. Podľa predložených fotokópií poštových podacích hárkov otec dňa 4. 5. 2020 poukázal matke sumu 200,- € na výživné a dňa 15. 5. 2020 sumu 200,- €.

13. Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca zo dňa 24. 11. 2020 sa bytové pomery matky nezmenili, naďalej býva v zariadenom nájomnom byte. Pracuje v Českej republike vo firme F. D. E. s príjmom 580,- € mesačne. Prídavky na deti poberá vo výške 48,68 €. Z príjmu uhrádza nájom bytu 300,- €, poplatok za elektrickú energiu 40,- €, internet 10,- €, pôžičku, ktorú si otec vzal na rozbeh podnikania, vo výške 150,- € a všetky výdavky týkajúce sa maloletých detí a domácnosti. Matka uviedla, že otec z výkonu trestu odňatia slobody zasiela 60,- € v súlade s neodkladným opatrením. Maloletá L. je študentkou 2. ročníka SOU Č., odbor predavačka. Nosí okuliare, iné zdravotné problémy nemá. Maloletý S. je žiakom 6. ročníka Základnej školy v C., chodí na futbalový krúžok, v rámci ktorého mu

matka zakupuje športové oblečenie, obuv. Ročný poplatok činí 10,- €. Jeho zdravotný stav je dobrý. Výchovné problémy s deťmi matka neuvádza. Otec sa s deťmi v mesiaci november kontaktoval asi 5-krát. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca doporučil návrhu matky vyhovieť.

14. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Podľa § 232 ods. 4 CSP ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

15. V rozhodnom čase vyhlásenia tohto rozsudku (§ 217 CSP) a vzhľadom na už jestvujúce právoplatné rozhodnutie súdu vo veci starostlivosti o maloleté deti v časti rozhodnutia o ich zverení do osobnej starostlivosti matke na čas po právoplatnom (30. 9. 2020) rozvode manželstva rodičov maloletých detí podľa názoru súdu z hľadiska sledovaného záujmu maloletých detí už nie je dôvod, aby súd opätovne spätne za predchádzajúce obdobie do rozvodu manželstva deklaroval v rozhodnutí zverenie maloletých detí tomu ktorému z rodičov. Z týchto dôvodov preto, keďže otázka zverenia maloletých detí na čas do rozvodu manželstva nebola predmetom podaného návrhu na začatie konania (matka zverenie maloletých detí do jej osobnej starostlivosti na čas do rozvodu manželstva nežiadala, podaným návrhom sa domáhala určenia výživného na maloleté deti na čas do rozvodu manželstva) a ani otec nežiadal upraviť otázku osobnej starostlivosti o maloleté deti, súd už ex offo nezačínal konanie o zverenie maloletých detí do starostlivosti toho-ktorého rodiča na čas do rozvodu manželstva. Podľa názoru súdu je však potrebné, aby súd na základe vykonaným dokazovaním zisteného skutkového stavu faktickej starostlivosti o maloleté deti v posudzovanom rozhodnom období, t.j. odo dňa podania návrhu na určenie výživného na maloleté deti dňa 6. 3. 2020 do dňa predchádzajúceho právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva, posúdil a rozhodol o vyživovacej povinnosti na maloleté deti. V konaní medzi rodičmi nebolo sporným, že v čase od podania návrhu na začatie konania do rozvodu manželstva osobnú starostlivosť o maloleté deti zabezpečovala matka. Otec skutkové tvrdenia matky obsiahnuté v podanom

návrhu, že naposledy bol doma dňa 20. 12. 2019, za svojimi deťmi vôbec nechodí, žiadnym spôsobom nerozporoval. Netvrdil a nepreukázal, že v rozhodnom období od podania návrhu, t. j. od 6. 3. 2020 do dňa predchádzajúceho dňu právoplatnosti výroku o rozvode manželstva, t. j. do dňa 29. 9. 2020 osobnú starostlivosť o maloleté deti vykonával.

16. Súd preto ďalej konal a rozhodol o výške vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom tak, aby výživné zodpovedalo odôvodneným potrebám maloletých detí z hľadiska ich veku, zdravotného stavu, plneniu školských povinností i mimoškolských aktivít a zároveň jeho výška bola i v schopnostiach a možnostiach otca ako povinného rodiča. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Čadca, č. k. 7P/38/2019-224 zo dňa 13. 8. 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č. k. 6 CoP 68/2020-276 zo dňa 24. 2. 2020 bola otcovi na čas po rozvode manželstva určená vyživovacia povinnosť na maloletú L. vo výške 150,-- € mesačne a na maloletého S. vo výške 120,-- € mesačne. V čase rozhodovania o výživnom citovanými rozhodnutiami bola maloletá L. študentkou prvého ročníka Strednej odbornej školy v Č. s tým, že v septembri nastúpi do druhého ročníka. Cestovné do školy neplatila. Nemala žiadne krúžky. Maloletý S. v septembri nastúpi do 6. ročníka základnej školy. Venuje sa futbalu a krúžku lego. Na futbal je mu potrebné zakupovať kopačky a chrániče, tie sa mu kupujú raz za rok a stoja približne 40,-- €. Obe deti nosia okuliare. Matka bola zamestnaná. Priemernú mesačnú čistú mzdu matka dosahovala vo výške 552,73 €, poberala prídavky na deti spolu vo výške 48,68 € a plnoletý syn jej prispieval na domácnosť sumou vo výške 250,-- € mesačne. Otec bol od 3. 12. 2019 práceneschopný. Nepoberal žiadne dávky vyplácané zo Sociálnej poisťovne. Počnúc od 2. 7. 2020 sa otec nachádza vo výkone trestu odňatia slobody. Vo výkone trestu odňatia slobody požiadal o zaradenie do pracovnej činnosti. Súd u otca vychádzal predpokladu, že výška jeho mesačného príjmu predstavovala 20-násobok sumy životného minima na plnoletú fyzickú osobu, t. j. u otca súd vychádzal zo sumy 4 296,60 €.

17. Súd ku dňu svojho rozhodovania v danom konaní o určenie výživného na čas do rozvodu manželstva nemal preukázané iné pomery na strane maloletých detí a ich rodičov, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o výživnom, než bolo určené citovaným rozsudkom, č. k. 7P 38/2019-224 zo dňa 13. 8. 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č. k. 6 CoP 68/2020-276 zo dňa 24. 2. 2020. Maloletá L. v časovom období, za ktoré súd rozhoduje o výživnom, už bola študentkou strednej školy. Navštevovala prvý ročník Strednej odbornej školy obchodu a služieb v Č., kde študuje v učebnom odbore predavač. Maloletý S. bol žiakom druhého stupňa základnej školy. Navštevoval piaty ročník Základnej školy C.. Obe deti nosili okuliare. Pokiaľ otec v rámci svojej obrany namietal prostredníctvom svojho právneho zástupcu, že maloleté deti sa vyučovali dištančne, a teda nemali také náklady spojené s plnením svojich školských a študijných povinností, súd sa s týmto názorom otca nestotožnil. Podľa názoru súdu i v prípade dištančného vzdelávania maloleté deti naďalej ku svojej výučbe potrebujú základné školské pomôcky a potreby. Skutočnosť, že sa deti vyučujú on-line, sama o sebe neznamená, že deti k takejto výučbe nepotrebujú knihy, zošity, pracovné zošity, perá atď.. Jediným výdavkom, ktorý by maloletým deťom v súvislosti s dištančnou formou výučby odpadol, by bolo cestovné do školy, to však deti ani pri prezenčnej forme vzdelávania nemali. V tomto smere súd poukazuje i na bod 5 odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Čadca, č. k. 7 P 38/2019-224 zo dňa 13. 8. 2019, podľa ktorého maloletá L.B. cestovné do školy neplatí. Súčasne podľa vyjadrenia matky maloletý S. náklady na cestovné do školy nemá. Výdavky na stravu maloletým deťom vznikajú bez ohľadu na to, či maloleté deti sa stravujú v domácom prostredí alebo im matka musí urobiť desiatu do školy. I v čase, keď sa deti vyučujú v domácom prostredí, je potrebné deťom pripraviť nielen raňajky, ale i desiatu a obed. Naopak k týmto výdavkom na zabezpečenie základných školských potrieb maloletým deťom pribúdajú náklady na zabezpečenie on-line pripojenia sa k vyučovaniu, a to nielen náklady na internet, ktoré sú odôvodneným výdavkom tak pri dištančnej forme vzdelávania, ako aj pri prezenčnej forme vyučovania, ale aj náklady či už na telefón, počítač alebo tablet nevyhnutné k tomu, aby sa maloleté deti vôbec mohli na vyučovanie pripojiť. Súd preto uvedenú obranu otca vyhodnotil ako nedôvodnú. Tiež pokiaľ otec prostredníctvom svojho právneho zástupcu namietal u maloletého S., že v čase dištančnej formy vzdelávania sa maloletému nevznikajú náklady na krúžkovú činnosť, k uvedenému súd opätovne poukazuje na bod 5 odôvodnenia rozsudku, č. k. 7 P 38/2019, v zmysle ktorého sa náklady na kopačky a chrániče hradia raz za rok, teda vznik týchto nákladov podľa názoru súdu dištančná forma vzdelávania neovplyvnila. Ak sa otec tiež v konaní bránil tým, že odmena z pracovnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody je iba symbolická a žiadal, aby súd zohľadnil, že sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody a navrhol určiť výživné vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa podľa zákona č. 601/2003 Z. z., táto otázka bola už vyriešená v konaní 7P

38/2019, v ktorom konaní z rozsudku, č. k. 7 P 38/2019-224 zo dňa 13. 8. 2020 v spojení s rozsudkom, č. k. 6 CoP 68/2020-276 zo dňa 24. 2. 2020 vyplýva jednoznačný záver, že skutočnosť, že otec sa nachádza od 2. 7. 2020 vo výkone trestu odňatia slobody, nie je dôvodom pre určenie výživného v nižšej sume. Otec sa do tejto situácie dostal sám vlastným protiprávnym konaním, za ktoré bol právoplatne odsúdený a táto okolnosť nemôže ísť na úkor maloletých detí, otec sa týmto konaním úmyselne vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zárobku. Otcom navrhované minimálne zákonné výživné súd v konaní 7P 38/2019 považoval za absolútne nepostačujúce na pokrytie odôvodnených potrieb maloletých detí. Pokiaľ by sa otec nedopustil trestného činu, za ktorý bol odsúdený, mohol naďalej vykonávať živnostenskú činnosť, z ktorej dosahoval príjem, z ktorého dlhodobo zabezpečoval rodinu po finančnej stránke, ktorú skutočnosť matka i otec zhodne potvrdili. Súd v danom konaní nevidel žiadny dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov odchýliť. Okolnosť, že otec bol uznaný vinným z protiprávnej činnosti a nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody, nemôže byť okolnosťou, ktorá by odôvodňovala určenie výživného v otcom navrhovanej minimálnej výške. Otec má v dôsledku nástupu na výkon trestu odňatia slobody nepochybne obmedzenú možnosť zárobku, avšak v tejto situácii sa otec ocitol vlastnou vinou, v dôsledku vlastného protiprávneho konania, za ktoré bol právoplatne odsúdený. Uvedené konanie otca súd v zmysle § 75 ods. 1 druhá veta Zákona o rodine vyhodnotil ako konanie, ktorým sa otec bez dôležitého dôvodu vzdal možnosti zabezpečenia si primeraného, legálneho príjmu, z ktorého by mohol uspokojovať potreby tak svoje, ako aj svojich maloletých detí. Navyše výživné určené uznesením Okresného súdu Čadca, č. k. 9 P 10/2020 zo dňa 6. 4. 2020, v súlade s ktorým otec navrhoval určitý výšku výživného na maloleté deti i konečným rozhodnutím, malo iba predbežný, dočasný charakter. Z odôvodnenia citovaného uznesenia (bod 6 odôvodnenia) vyplýva, že rozsah vyživovacej povinnosti otca zodpovedajúci jeho schopnostiam a možnostiam a majetkovým pomerom a odôvodneným opatreniam maloletých detí bude určená autoritatívne po vykonaní dokazovania vo veci samej. Súd preto i túto obranu otca vyhodnotil ako nedôvodnú. Ak otec tiež v rámci svojej obrany namietal výšku príjmu matky a tvrdil, že ku dňu podania návrhu na začatie konania matka už dosahovala príjem vo výške 700,-- €, v zmysle dohody o dočasnom pridelení zamestnanca na výkon práce k inému zamestnávateľovi zo dňa 4. 9. 2019 mala matka dojednanú mzdu vo výške 530,-- € mesačne. Zo žiadnej časti dohody o dočasnom pridelení zamestnanca na výkon práce k inému zamestnávateľovi zo dňa 4. 9. 2019 nevyplýva, že takto dojednaná mzda bola časovo ohraničená s tým, že po uplynutí troch mesiacov sa výška mzdy matky zmení, zvýši. I podľa výplatného lístku za mesiac január 2020 mala matka čistú mzdu vo výške 486,61 € a na osobný účet jej bola poukázaná suma 555,05 €. Rovnako podľa vyjadrení matky, ktoré nie sú v rozpore s uvedenými listinnými dôkazmi, je matka zamestnaná pod spoločnosťou F. nastalo až od 1. 7. 2020, predtým, keďže bola pandémia, bola dva mesiace doma a predtým v tejto spoločnosti bola cez agentúru. Príjem vo výške 700,-- € má až po troch mesiacoch od zamestnania, najskôr mala sumu približne 520,-- €. Neobstojí preto tvrdenie otca, že koncom roku 2019 alebo začiatkom roku 2020 matke uplynuli tri mesiace a v čase podania návrhu na začatie konania už zarábala sumu 700,-- €. V tomto smere súd opätovne poukazuje na dohodu o dočasnom pridelení zamestnanca na výkon práce k inému zamestnávateľovi zo dňa 4. 9. 2019, v zmysle ktorej mala matka dojednanú mzdu vo výške 530,-- € mesačne bez jej zmeny, navyšovania po uplynutí troch mesiacov od vzniku pracovného pomeru. Súd preto aj uvedenú obranu otca vyhodnotil ako nedôvodnú. Ak otec tiež v rámci svojej obrany poukazoval na to, že matka do výdavkov zahrnula aj opravu auta, daň z nehnuteľnosti z pozemku a sporoval otázku, kto hradil náklady na byt za rok 2019, zo skutkových tvrdení podaného návrhu, v ktorom matka špecifikovala svoje mesačné výdavky, jednoznačne vyplýva, že náklady spojené s údržbou auta, daň z nehnuteľnosti a dlh na byte, nie sú do pravidelných mesačných nákladov zahrnuté. Napokon otec netvrdil a nepreukázal, že dlh na byte za obdobie od 1. 1. 2019 do 31. 12. 2019 vo výške 642,2441 € a poplatok z omeškania vo výške 189,03 € uhradil. Otec tiež netvrdil a nepreukázal iné svoje pomery, než z ktorých vychádzal súd v konaní 7 P 38/2019. Pokiaľ poukazoval na svoj zdravotný stav, pravdepodobnosť vzniku invalidity, aj uvedená otázka bola v konaní vedenom pred Okresným súdom Čadca pod spisovou značkou 7 P 38/2019 zodpovedaná. Súd v tomto smere poukazuje na bod 29 rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 6 CoP 68/2020-276 zo dňa 24. 2. 2020, podľa ktorého ak aj otec poukazoval na svoju práceneschopnosť, ktorá mala trvať odo dňa 3. 12. 2019, odvolací súd vychádzajúc z obsahu podaného odvolania, v ktorom otec uviedol, že po nástupe do výkonu trestu odňatia slobody požiadal o zaradenie do práce, dospel k záveru, že práceneschopnosť otca bola len prechodná a neovplyvnila zásadne jeho pracovnú schopnosť. Súd preto zo všetkých uvedených dôvodov, keďže ku dňu svojho rozhodovania nemal preukázané iné pomery maloletých detí a ich rodičov, než z ktorých vychádzal Okresný súd Čadca v rozsudku, č. k. 7 P 38/2019-224 zo dňa 13. 8. 2020 a Krajský súd v Žiline, č. k. 6 CoP 68/2020-276 zo dňa 24. 2. 2020, určil vyživovaciu povinnosť otca za obdobie od podania návrhu na začatie konania, t.

j. od 6. 3. 2020, do dňa predchádzajúceho právoplatnosti výroku o rozvođe manželstva, t. j. do dňa 29. 9. 2020, k maloletej L. vo výške 150,-- € mesačne a k maloleťému S. vo výške 120,-- € mesačne.

18. Zameškané výživné na maloleťú L. za obdobie od 6. 3. 2020 do 29. 9. 2020 súd vyčíslil ako rozdiel medzi určeným výživným spolu vo výške 1 020,84 € ((pomerná časť výživného za mesiac marec 2020 v sume 125,84 € (150,-- € / 31 dní x 26 dní) + výživné za mesiace apríl 2020 až august 2020 spolu vo výške 750,-- € (5 mesiacov x 150,-- €) + pomerná časť výživného za mesiac september 2020 v sume 145,-- € (150,-- € / 30 dní x 29 dní)) a sumou vo výške 379,-- €, ktorú sumu súd z celkovej v uvedenom období otcom na výživu oboch detí uhradenej sumy započítal na maloleťú L.. Otec podľa výpovede matky uhradil v mesiaci máj dvakrát sumu 200,-- €, t. j. spolu 400,-- €, z uvedenej sumy súd na maloleťú L. započítal polovicu, t. j. sumu 200,-- € (druhú polovicu súd započítal na maloleťého S.). V mesiaci jún 2020 otec uhradil sumu 200,-- €, z tejto sumy súd započítal na maloleťú L. sumu 100,-- € (druhú polovicu súd započítal na maloleťého S.). V mesiaci júl 2020 uhradil sumu 100,-- €, z tejto sumy súd započítal na maloleťú L. sumu 50,-- € (druhú polovicu súd započítal na maloleťého S.). V mesiaci september 2020 otec uhradil sumu 60,-- €, z tejto sumy na výživu maloletej L. v mesiaci september prináleží suma 30,-- €. Zároveň keďže predmetom konania bol nárok na výživu maloleťého dieťaťa za obdobie do nadobudnutia právoplatnosti rozvođu manželstva jeho rodičov, t. j. do 29. 9. 2020, súd z tejto sumy 30,-- € prináležiacej na maloleťú L. v mesiaci september 2020 započítal pomernú časť vo výške 29,-- € (30,-- € / 30 dní x 29 dní), keďže rozhodoval o vyživacej povinnosti otca k maloletej L. do 29. 9. 2020. Iné, ďalšie úhrady výživného tvrdené, ani preukázané neboli. Súd preto z týchto dôvodov spolu z otcom vykonaných úhrad v rozhodnom období od podania návrhu do rozvođu manželstva súd započítal na maloleťú L. sumu spolu vo výške 379,-- € (200,-- € + 100,-- € + 50,-- € + 29,-- €).

19. Zameškané výživné na maloleťého S. za obdobie od 6. 3. 2020 do 29. 9. 2020 súd vyčíslil ako rozdiel medzi určeným výživným spolu vo výške 437,62 € ((pomerná časť výživného za mesiac marec 2020 v sume 100,62 € (120,-- € / 31 dní x 26 dní) + výživné za mesiace apríl 2020 až august 2020 spolu vo výške 600,-- € (5 mesiacov x 120,-- €) + pomerná časť výživného za mesiac september 2020 v sume 116,-- € (120,-- € / 30 dní x 29 dní)) a sumou vo výške 379,-- €, ktorú sumu súd z celkovej v uvedenom období otcom na výživu oboch detí uhradenej sumy započítal na maloleťého S.. Zo sumy uhradenej v mesiaci máj 2020 spolu 400,-- € súd na maloleťého S. započítal polovicu, t. j. sumu 200,-- €. Zo sumy uhradenej otcom v mesiaci jún 2020 vo výške 200,-- €, súd započítal na maloleťého S. sumu 100,-- €. Z otcom v mesiaci júl 2020 uhradenej sumy 100,-- € súd započítal na maloleťého S. sumu 50,-- € a z otcom v mesiaci september 2020 uhradenej sumy 60,-- € na maloleťého S. v mesiaci september 2020 prináleží suma 30,-- €. Zároveň keďže predmetom konania bol nárok na výživu maloleťého dieťaťa za obdobie do nadobudnutia právoplatnosti rozvođu manželstva jeho rodičov, t. j. do 29. 9. 2020, súd započítal z tejto sumy 30,-- € prináležiacej na maloleťého S. v mesiaci september 2020 sumu 29,-- € (30,-- € / 30 dní x 29 dní). Iné, ďalšie úhrady výživného vo vzťahu k maloleťému S. tvrdené, ani preukázané neboli. Súd preto spolu z otcom vykonaných úhrad v rozhodnom období od podania návrhu do rozvođu manželstva súd započítal na maloleťého S. sumu spolu vo výške 379,-- € (200,-- € + 100,-- € + 50,-- € + 29,-- €).

20. Uvedené zameškané výživné súd v súlade s vyššie citovaným § 232 ods. 3, ods. 4 CSP povolil otcovi splácať v splátkach vo výške 15,-- € na každé z maloleťých detí, nakoľko bol toho názoru, že osobné a majetkové pomery otca maloleťých detí neumožňujú otcovi toto zameškané výživné splatiť jednorazovo bez ohrozenia jeho základných životných potrieb. Povolenie splátok súd nepovažoval ani za rozporné so záujmami maloleťých detí, keďže v prípade omeškania otca s úhradou čo i len jednej splátky sa stane splatným celé zameškané výživné. Zároveň súd splátky vo výške 15,-- € mesačne považoval za primerané tak, aby nebol jednorazovou úhradou zameškaného výživného ohrozený ani otec na uspokojovaní svojich základných životných potrieb a zároveň, aby i maloleťým deťom bolo toto zameškané výživné uhradené otcom v primeranom čase. Súd iba poukazuje na to, že ak by bolo otcovi povolené splácať toto zameškané výživné v ním navrhovanej výške 10,-- € mesačne, otec by pri riadnom splácaní jednotlivých splátok zameškané výživné na maloleťú L. splácal viac ako 5 rokov a na maloleťého S. viac ako tri a pol roka, čo už súd nehodnotil ako súladné so záujmami maloleťých detí. Naopak je v záujme maloleťých detí, aby im zameškané výživné zo strany povinného rodiča bolo poukázané v čo možno najkratšom čase, samozrejme tak, aby nebol ohrozený ani uspokojovanie základných potrieb povinného rodiča.

21. Vo výroku o trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiadny z účastníkov, teda matka, otec, ani maloleté deti zastúpené kolíznym opatrovníkom, nemajú nárok na náhradu trov konania, nakoľko nemal zistené žiadne dôvody, ktoré by pripúšťali výnimky pri rozhodovaní o trovách konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Čadca písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.